

[Johan Philipsen.]

sikringselskaber og pensionskasser adgang til at anbringe midler i disse obligationer. Det skulle sammen med den sikkerhed, der i øvrigt er tilvejebragt på andre måder, give obligationer, der kan sælges til en anstændig kurs på pengemarkedet. Jeg kan måske forsigtigvis tilføje: i forhold til andre obligationer. Der er mange ting, der tyder på, at vi i og for sig godt i de kommende år kan vente et meget stramt pengemarked.

Det har fra forskellige steder bl. a., i real-kreditkommissionen, flere gange været drøftet, hvorvidt man ved et eventuelt konverteringsforbud kunne få en obligation med en noget højere kurs, når det i øvrigt måtte blive aktuelt for dette låneinstitut, der sandsynligvis kommer til at operere med obligationstyper med en høj forrentning. Der er meget delte meninger herom, og jeg skal ikke ved denne lejlighed sige noget konkret i den forbindelse, men de, der har forstand på disse ting, og som har initiativet, må vel tage stilling til det spørgsmål. At man lægger administrationen ud til de enkelte sparekasser og pengeinstitutter, anser jeg for noget meget værdifuldt.

Jeg har ingen bemærkninger at gøre til den lånegrænse på 70 pct. af vurderingen i handel og vandel plus besætning og inventar, som man opererer med, og synes, det ser fornuftigt ud. Selve afbetalingsperioden for disse lån er 5-20 år. Vi har høstet dårlige erfaringer fra hypotekforeningernes 10-årige lån, de 10-årige annuitetslån. For det første har det i mange tilfælde vist sig, at de 10 års løbetid medførte en afdragsbyrde, som mange ikke kunne klare, og for det andet havde selve annuitetsprincippet i hypotekforeningernes lån den virkning, at ydelsen nok var lige stor de 10 år igennem, men i de sidste 5-6 år af dets løbetid fik vi en fornyelse af lånet, hvorefter ydelsen kun indeholdt et lille rentebeløb og et meget stort afdrag. Derved fik de pågældende et tillæg til deres skattepligtige indkomst, hvilket har virket meget trykkende. Det hedder udtrykkeligt i dette lovforslag, at man stiler mod en ordening, hvor der er lige store afdrag årligt hele perioden igennem.

Et af de vigtigste formål, som dette lovforslag har, er en væsentlig udvidelse og forbedring af landbrugets bygninger, og den noget højere ydelse, der fremkommer

på den måde, modsvares af de bygningsafskrivninger i de første år efter anskaffelsen, som der er hjemmel til at foretage efter den danske lovgivning.

Jeg skal hertil føje en meget stilfærdig bemærkning til det høje ting. Jeg har lagt mærke til den megen og kontante velvilje, tinget viser den studerende ungdom og i øvrigt al ungdom under uddannelse, og den deltager jeg gerne i; men mine tanker vender sig samtidig til den skattemæssige behandling, landbougdommen får, når den begynder som selvstændige landbrugere. Landbruget er nu engang naturnødvendigt et erhverv, der lever, handler, planlægger og investerer på lang sigt og, når det er bedst, tænker i generationer. Det mærkes måske kun lidt på vort fælles samfund i øjeblikket, om man stryger os med eller mod hårene, men virkningen er sikker på længere sigt. Vi er ikke mere et erhverv med overskud af ungdom bag os. Rent konkret sagt ser jeg sådan på det, at vi er villige til i vidt omfang at hjælpe vor ungdom til en embeds-eksamen eller anden uddannelse, og at det i og for sig må være en logisk konsekvens deraf, at vi hjælper vor landbougdom, når den stårter, til en sådan økonomisk status, at de unge kan klare sig og have et normalt liv, for det er en af betingelserne, der knytter sig til dette erhverv, at de i de første år, da de etablerer sig, får en sådan økonomi bag sig, at de kan klare sig på normal vis.

Der rejser sig vel ikke mange spørgsmål i forbindelse med dette lovforslag. Vi har før haft mange vanskeligheder med Marshall-lånenes placering og vanskeligheder med, at de var så uhåndterlige ved omprioritering o. s. v. Jeg ved ikke noget konkret om, hvor disse Marshalllån kommer ind i billedet, når dette institut skal træde i funktion, men det ville være af interesse at få det undersøgt.

Et andet spørgsmål, der øjeblikkelig, når dette lovforslag er vedtaget, vil rejse sig for en del landbrugere, er, hvordan statshusmandsbrugene vil blive placeret i denne form for finansiering. Så vidt jeg har kunnet få oplyst, er der på dette område sket væsentlige ændringer, idet vi i denne vinter har fået en ordening, der muliggør, at der kan prioriteres efter statslånene indtil 120 pct. af de såkaldte skattemæssige værdier, og at de ældre lån ændres, d. v. s. til normal